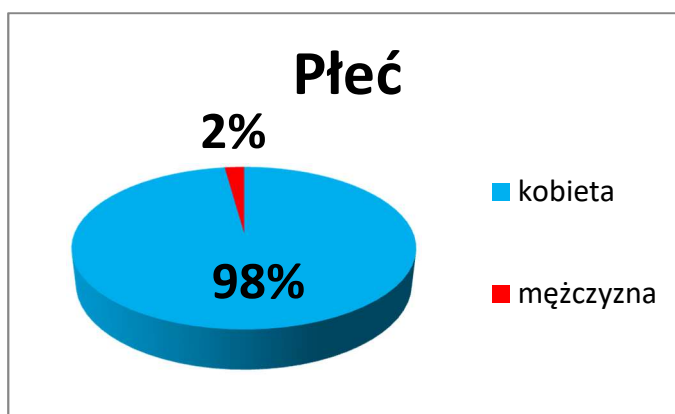

BADANIA

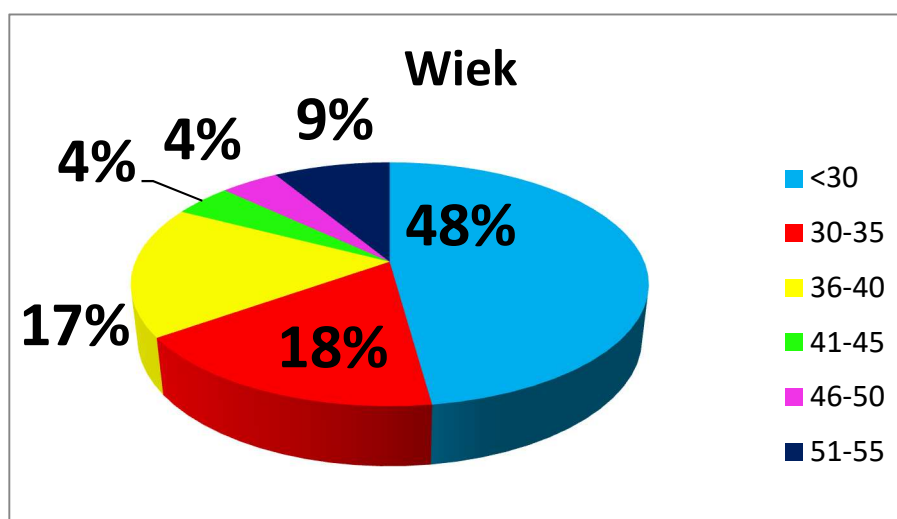
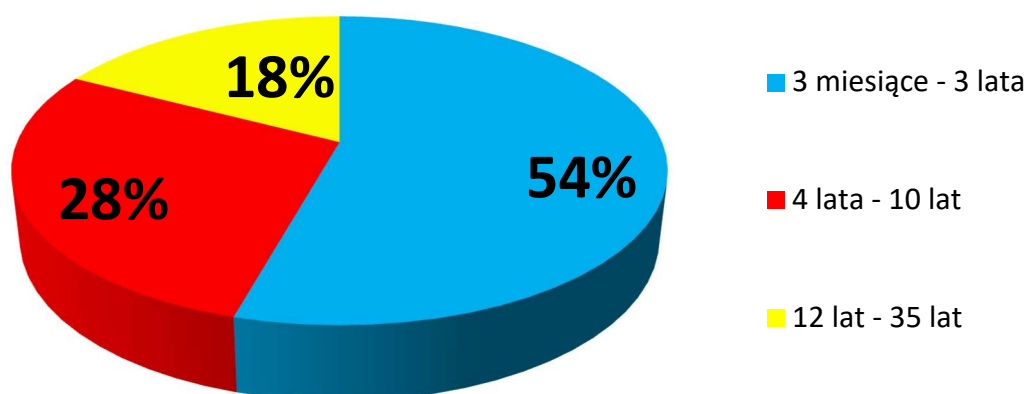
Badania przeprowadziłam, wykorzystując metodę sondażu diagnostycznego oraz technikę ankiety. W badaniu udział wzięło 46 nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej. Celem badania było zapoznanie się z metodami, formami, działaniami, jakie podejmują nauczyciele i szkoła, aby zapobiegać i rozwiązywać niepowodzenia szkolne.

Kobiety stanowiły w tej grupie badawczej zdecydowaną większość, czyli 98%, zaś mężczyźni tylko 2%.

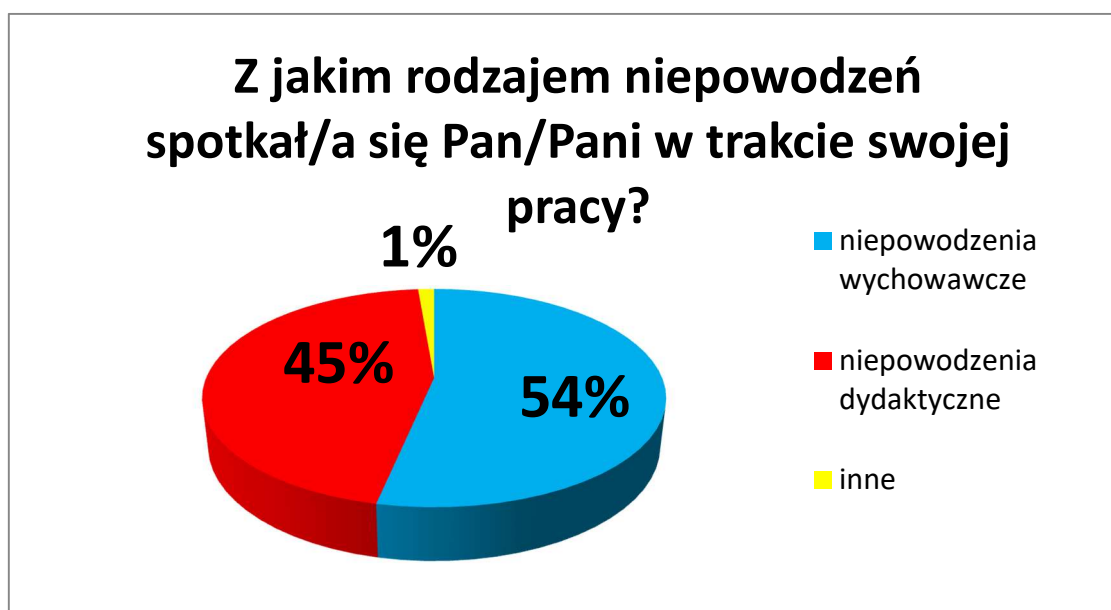
W analizowanej grupie dominowały osoby poniżej 30. roku życia – 48%. Najmniejszą grupę wiekową stanowiły osoby w wieku 41-45 lat (4%) oraz 46-50 lat (4%).

Jak długo Pan/Pani pracuje jako nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej?

Najszerszą grupę ankietowanych stanowią osoby, które przepracowały w szkole od 3 miesięcy do 3 lat. Najmniejszą zaś od 12 do 35 lat.

Respondenci byli także pytani o przyczyny niepowodzeń szkolnych z jakimi spotkali się w trakcie swojej pracy. Najczęstszym rodzajem niepowodzeń są niepowodzenia wychowawcze – 54%, następnie niepowodzenia dydaktyczne – 45% oraz inne, czyli 1% (odpowiedź brzmiała: „niepowodzenia w kontaktach rówieśniczych”)

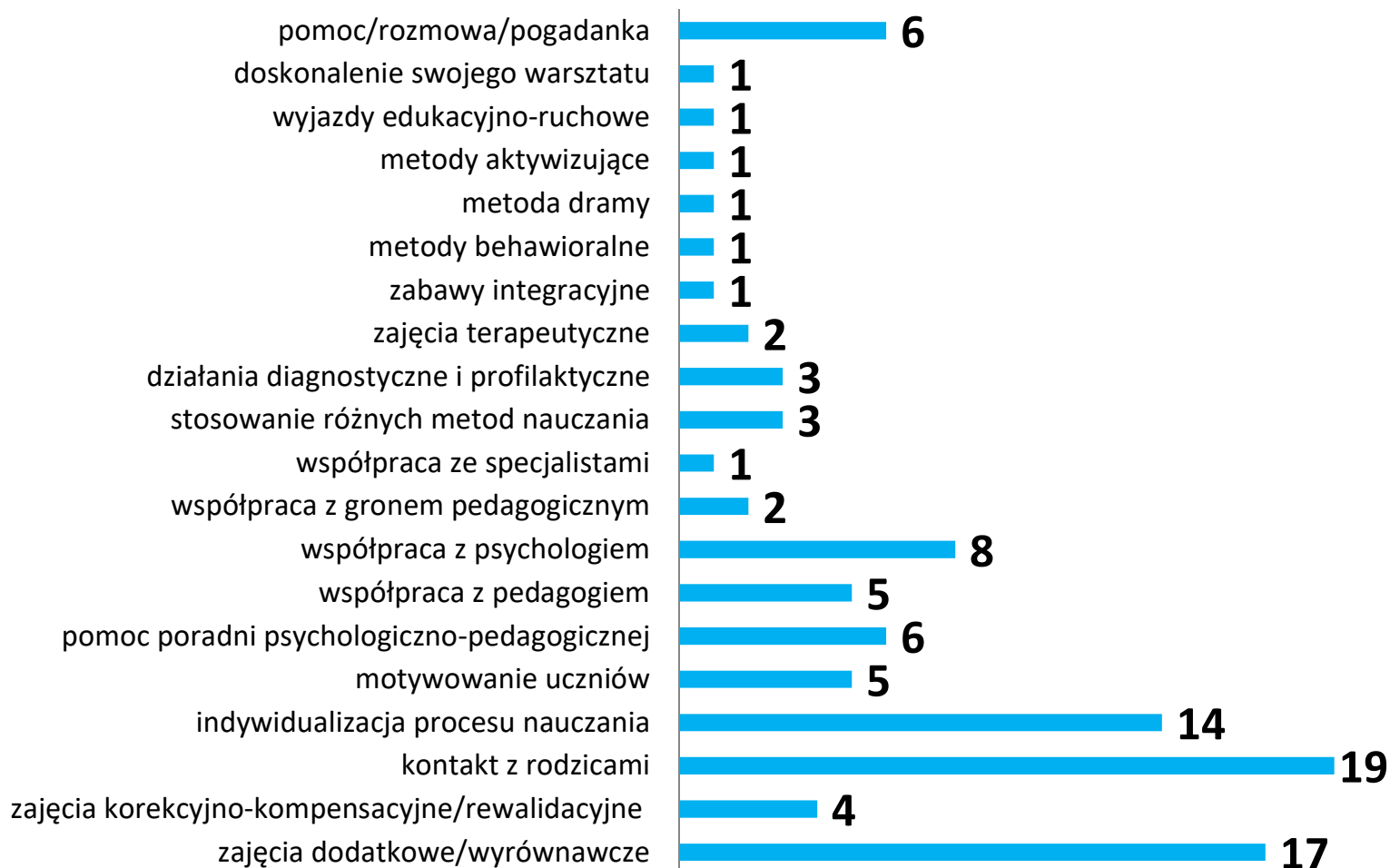

Osoby badane miały także wskazać przyczyny niepowodzeń szkolnych, z jakimi zetknęły się w trakcie swojej pracy. Największą ilość stanowiły przyczyny biopsychiczne – 39%, następnie przyczyny społeczno-ekonomiczne – 38%, przyczyny dydaktyczne – 22% oraz inne – 1% (odpowiedź to – „problemy z koncentracją”)

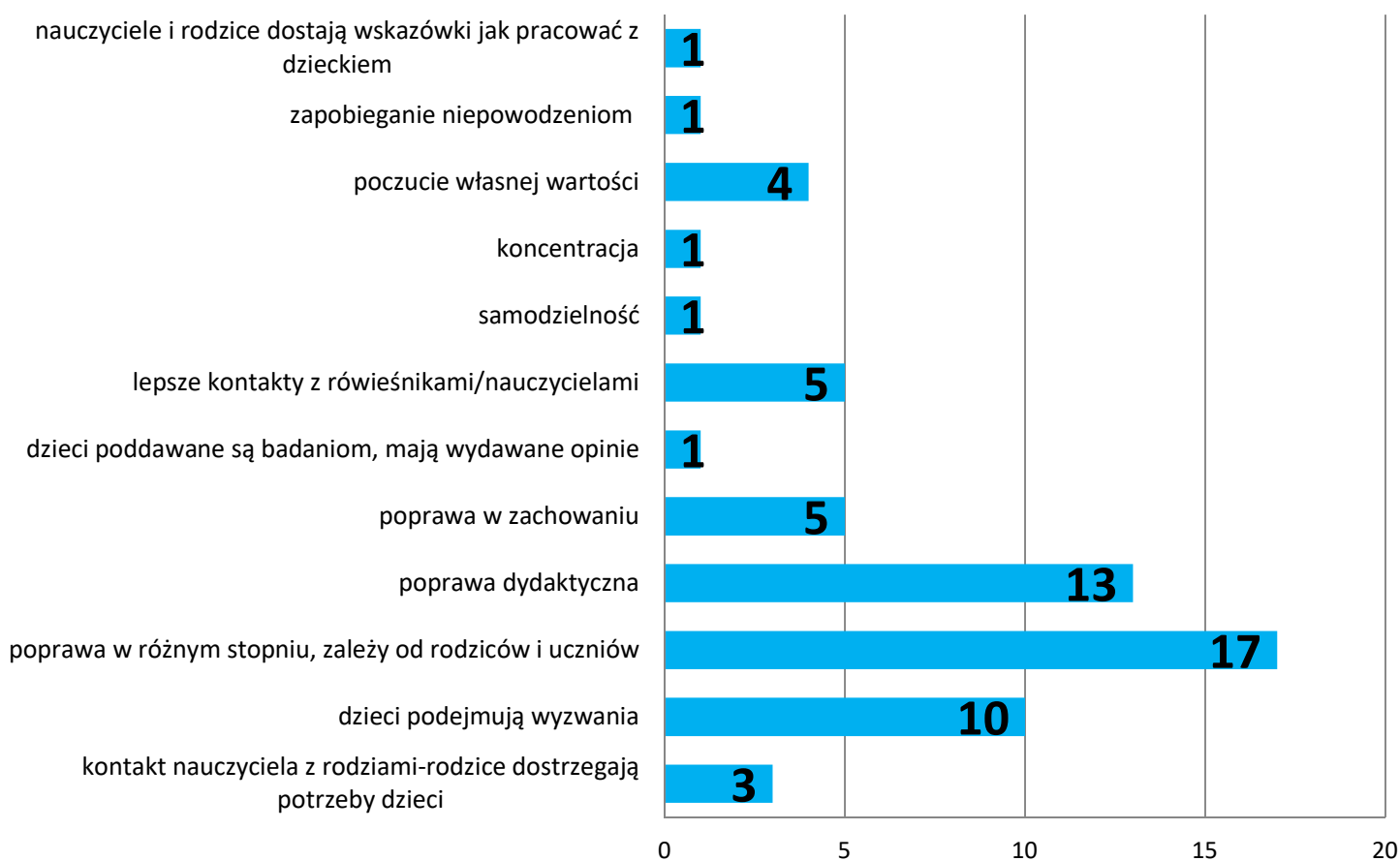
Kolejne pytanie brzmiało – jakie działania/metody podejmują nauczyciele, aby rozwiązać niepowodzenia. Najczęstszą odpowiedzią była współpraca z rodzicami (19 wskazań), następnie zajęcia dodatkowe i wyrównawcze (17 wskazań) oraz indywidualizacja procesu nauczania (14 wskazań).

Jakie działania/metody podejmuje Pan/Pani w celu rozwiązania niepowodzeń szkolnych?

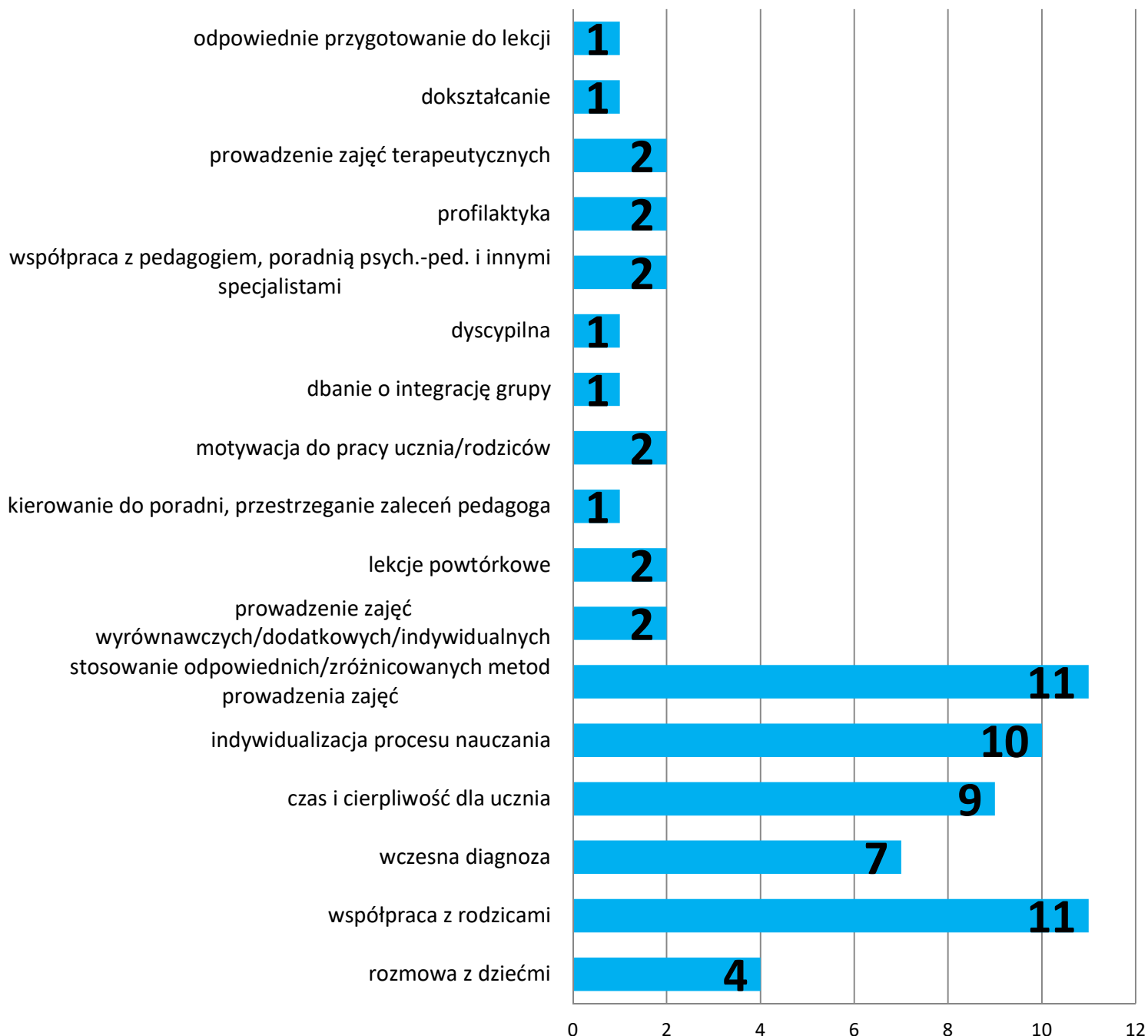
Osoby badane pytane natomiast o efekty jakie można zauważyć w wyniku podjętych działań/metod odpowiedzi następująco: poprawa w różnym stopniu, zależy od rodziców i uczniów (17 wskazań), poprawa dydaktyczna (13 wskazań) oraz dzieci podejmują wyzwania (10 wskazań).

Jakie efekty można zauważyć w wyniku podjętych działań/metod?

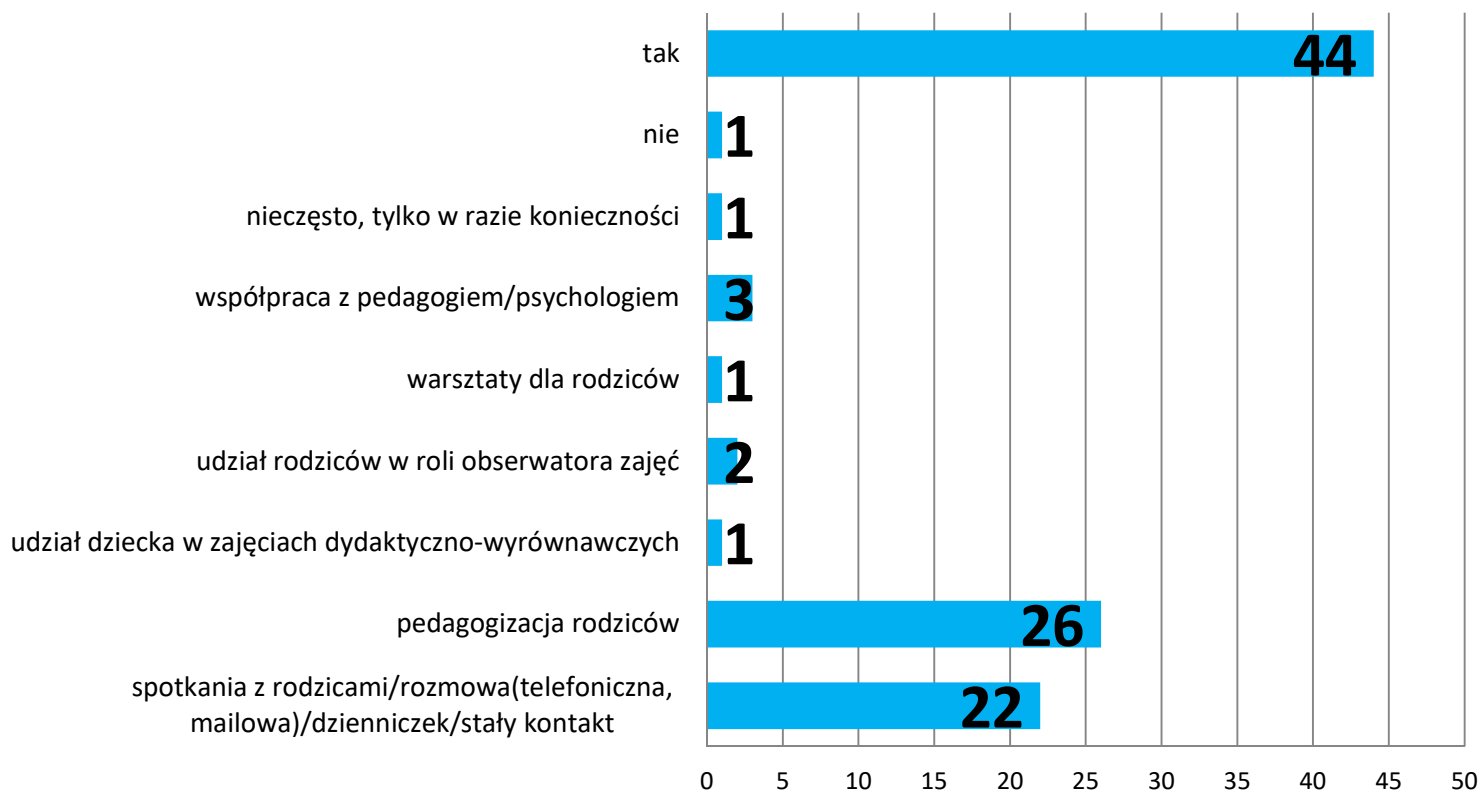
Respondenci odpowiadali także na pytanie – jak przeciwdziałają niepowodzeniom szkolnym. Najczęstsze odpowiedzi to stosowanie odpowiednich/zróżnicowanych metod oraz współpraca z rodzicami i indywidualizacja nauczania (11 wskazań).

Jak przeciwdziała Pan/Pani niepowodzeniom szkolnym?

Ankietowani pytani zaś o współpracę z rodzicami potwierdzają, iż taka współpraca ma miejsce. Takiej odpowiedzi udzieliły 44 osoby. Jeden z respondentów udzielił odpowiedzi, że nie współpracuje z rodzicami (była to osoba w wieku 30-35 lat, z 10-letnim doświadczeniem zawodowym, posiadająca wykształcenie wyższe magisterskie). Zatem zastanowić się należy, dlaczego nauczycielka z tak dość długim stażem udzieliła takiej odpowiedzi, jak w ogóle to możliwe, aby nie współpracować z rodzicami przez taki okres czasu. Jeden z respondentów również zanegował ową współpracę, odpowiedź brzmiała: „nieczęsto tylko w razie konieczności”. W tym przypadku nauczycielka ta pracuje w szkolnictwie dopiero rok, ma mniej niż 30 lat i posiada wykształcenie wyższe licencjackie. Ta osoba jest dopiero na początku drogi zawodowej, aczkolwiek nigdy nie powinno się zapominać, że rodzice odgrywają istotną rolę w procesie edukacyjno-wychowawczym. Druga część pytania dotyczyła ewentualnych sposobów, w jaki nauczyciele współpracują z rodzicami. W tym przypadku największą ilość wskazań otrzymała – pedagogizacja rodziców – 26 oraz spotkania z rodzicami, rozmowy, telefoniczne, kontakt mailowy, korespondencja w dzienniczku dziecka, stały kontakt – 22.

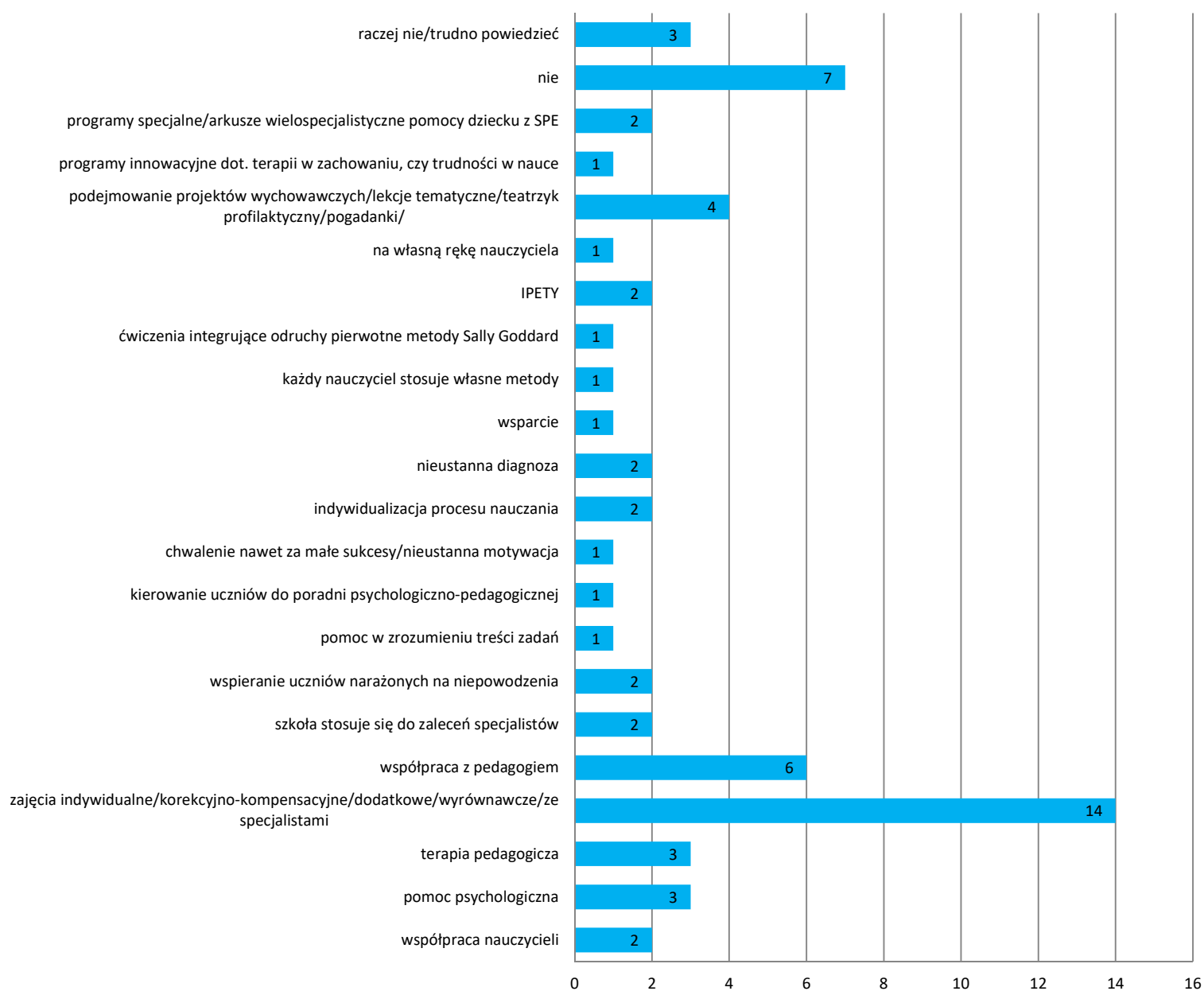
Czy współpracuje Pan/Pani z rodzicami, aby zapobiegać i eliminować niepowodzenia szkolne? Jeśli tak, to w jaki sposób?

Ostatnie pytanie dotyczyło tego, czy w szkole powszechne jest stosowanie środków zapobiegania i zwalczania niepowodzeń szkolnych, a jeśli istnieją, to jak one wyglądają. 36 respondentów potwierdziło, iż istnieją takie środki. Natomiast 7 badanych odpowiedziało, że nie istnieją, zaś 3 – raczej nie, trudno powiedzieć. Tutaj najwięcej osób, czyli 14, udzieliło odpowiedzi, że tymi środkami są: zajęcia indywidualne, korekcyjno-kompensacyjne, dodatkowe, wyrównawcze, ze specjalistami. Natomiast 7 osób wskazało współpracę z pedagogiem.

Czy w szkole w której Pan/Pani pracuje , powszechne jest stosowanie środków zapobiegania i zwalczania środków niepowodzeń szkolnych? Jeśli tak, to w jaki sposób?

Na podstawie tej grupy badawczej można stwierdzić, iż niepowodzenia szkolne są niemalże elementem codziennym w pracy polskich nauczycieli. Aczkolwiek co należy podkreślić, stosując różnorakie metody, podejmuje działania mające na celu ich zapobieganie bądź całkowite ich wyeliminowanie, co jest niezwykle cieszącym faktem. Uważam, iż badania o takiej tematyce powinny być nieustannie kontynuowane, w celu monitorowania, kontrolowania, a także ewaluowania pracy nauczycieli i szkoły. Prowadzone badania mogą spowodować, wzrost jakości nauczania i pracy placówki.

BIBLIOGRAFIA

- Adamek I., Zbróg Z., *Dziecko-uczeń a wczesna edukacja*, Kraków 2011.
- Dunaj B. (red.), *Słownik współczesnego języka polskiego*, Warszawa 1996.
- Konopnicki J., *Powodzenia i niepowodzenia szkolne*, Warszawa 1966.
- Kupisiewicz Cz., *Podstawy dydaktyki ogólnej*, Warszawa 1996.
- Łuczak B., *Niepowodzenia w nauce – przyczyny, skutki, zapobieganie*, Poznań 2000.
- Okoń W., *Nowy słownik pedagogiczny*, Warszawa 2001.
- Pyżalski J. (red.), *Nauczyciel w ponowoczesnym świecie – od założeń teoretycznych do rozwoju kompetencji*, Łódź 2015.
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół*, Warszawa 2016.
- Skałabania B., *Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne*. Kraków 2011.
- Stankowski A.(red.), *Chowanna t.1 (32). Terapia pedagogiczna*, Katowice 2009.
- Śliwa S., *Profilaktyka pedagogiczna*, Opole 2015.